Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-464/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Tamari Turek, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 27. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 3. studenog 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, Zagreb, OIB: 26187994862 isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 26187994862, iznos od 25.281,32 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 19.776,67 EUR od 25. lipnja 2025. do isplate, a na iznos od 5.504,65 EUR od 29. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, naknaditi tuženiku Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 625,00 EUR (šesto dvadeset pet eura) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. studenog 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova odbija, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovome sudu podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi da je 5. lipnja 1987. osiguranik tužitelja Josip Kovač stradao u prometnoj nesreći kao putnik u automobilu, da je prometnu nesreću skrivio Ivan Bedić, vozač osobnog automobila reg. oznake ČK 250-55 koje je u vrijeme nesreće bilo osigurano kod tuženika, da je Ivan Bedić presudom Općinskog suda u Čakovcu broj K-40/88-5 od 13. svibnja 1988., a koja je potvrđena presudom Okružnog suda u Varaždinu broj Kž-582/88 od 5. siječnja 1989. oglašen krivim za predmetnu prometnu nesreću, da je zbog ozljeda zadobivenih u navedenoj prometnoj nesreći kod Josipa Kovača nastupila invalidnost, da je po provedenom medicinskom vještačenju utvrđeno, na temelju nalaza i mišljenja invalidske komisije u Varaždinu, da je zbog zadobivenih ozljeda kod osiguranika tužitelja nastupila invalidnost, te je rješenjima HZMO - Područna služba u Varaždinu priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu, novčanu naknadu zbog tjelesnog oštećenja i doplatak za tuđu njegu i pomoć, da je na temelju priznatog prava na invalidsku mirovinu za tužitelja nastala obveza isplate u skladu s odredbama Zakona o mirovinskom osiguranja, a kojom isplatom je tužitelj trpio štetu, da se tužitelj za povrat sredstava izvršenih iz mirovinskog osiguranja u regresnom postupku obratio tuženiku koji je u mirnom postupku podmirio štetu koja je tužitelju nastala do 30. rujna 2018., da je daljnjim isplatama za tuženika nastala i daljnja šteta, da se tužitelj odštetnim zahtjevima obratio tuženiku da mu istu podmiri, a što je tuženik otklonio te je tužitelj bio prisiljen pokrenuti sudske postupke, da je odštetnim zahtjevom od 2. lipnja 2025. tužitelj pozvao tuženika da mu podmiri štetu koja je nastala isplatama invalidske mirovine, novčane naknade zbog tjelesnog oštećenja i tuđe njege i pomoći u razdoblju od 1. lipnja 2022. do 30. travnja 2025. u ukupnom iznosu od 22.811,53 EUR, da je tuženik tužitelju podmirio potraživanje nastalo s osnova isplaćene novčane naknade zbog tjelesnog oštećenja u iznosu od 3.034,86 EUR, dok je ostali dio odštetnog zahtjeva u iznosu od 19.776,67 EUR otklonio, da je odštetnim zahtjevom od 8. svibnja 2026. tužitelj pozvao tuženika da mu podmiri štetu koja je nastala isplatama invalidske mirovine, novčane naknade zbog tjelesnog oštećenja i tuđe njege i pomoći u razdoblju od 1. svibnja 2025. do 31. ožujka 2026. u ukupnom iznosu od 8.872,34 EUR, kao i da je tuženik tužitelju podmirio potraživanje nastalo s osnova isplaćene novčane naknade zbog tjelesnog oštećenja i tuđe njege i pomoći u iznosu od 3.367,69 EUR, dok je ostali dio odštetnog zahtjeva u iznosu od 5.504,65 EUR otklonio.

2. Na ročištu održanom dana 27. listopada 2026. tužitelj navodi da potražuje isključivo naknadu invalidske mirovine, a da je novčana naknada zbog tjelesnog oštećenja i tuđe pomoći i njege podmirena.

3. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome navodi da priznaje činjenicu nastanka štetnog događaja, pasivnu legitimaciju i odgovornost za nastanak istog u omjeru od 80%, ističe prigovor zastare u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na potraživanja dospjela do 16.7.2023., da se protivi pravnom shvaćanju tužitelja da bi se u ovoj pravnoj stvari primjenjivale odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju, da se tuženikov pravni položaj kao osiguratelja temelji na sklopljenom ugovoru o osiguranju od automobilske odgovornosti te se u pravnom odnosu između tužitelja i tuženika primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kao lex specialis, da

se visina štete koju tužitelj navodno trpi isplatom invalidske mirovine mora utvrđivati upravo temeljem čl. 27. st. 2. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu kojim je propisano da se stvarnom štetom u smislu navedenog čl. 27. st. 2. ZOOP-a smatra razmjeri iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, da društvo za osiguranje ne može biti obvezno platiti više ili nešto drugo od onog rizika koji je preuzet policom osiguranja, da bi se eventualna obveza tuženika mogla sastojati u naknadi razlike između iznosa invalidske mirovine koju je tužitelj isplatio svom osiguraniku i iznosa obiteljske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, dok s druge strane, ukoliko bi bilo utvrđeno da je iznos koji je tužitelj isplatio obitelji osiguranika manji od iznosa koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, tada ne bi postojala nikakva obveza tuženika, kao i da s obzirom da se u konkretnom slučaju invalidska mirovina isplaćuje na temelju povrede na radu, primjenom čl. 27. ZOOP-a za tužitelja nije nastala stvarna šteta, odnosno ne postoji razlika koju bi tuženik bio dužan isplatiti tužitelju.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u presudu Općinskog suda u Čakovcu broj K-40/1988-5 od 13.5.1988. (list 4-8 spisa), presudu Okružnog suda u Varaždinu broj Kž-582/1988-4 od 5.1.1989. (list 9-10 spisa), prijavu o povredi na radu (list 11-14 spisa), rješenje (list 15-16 spisa, 17-18 spisa, 19-20 spisa), konto karticu (list 21-22 spisa), odštetni zahtjev (list 23-27 spisa), dopis (list 28 spisa), odštetni zahtjev (list 29-32 spisa), dopis (list 33 spisa), sudsku praksu (list 62-90 spisa), kao i u računovodstvenu dokumentaciju (list 91-111 spisa).

5. Temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci ove presude.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja s osnova naknade štete prouzročene isplatom invalidske mirovine zbog ozljede na radu osiguraniku tužitelja Josipu Kovaču stradalom u prometnoj nesreći koju je skrivio Ivan Bedić koji je upravljao vozilom koje je u vrijeme nesreće bilo obvezno osigurano kod tuženika, u razdoblju od 1. lipnja 2022. do 31. ožujka 2026. u ukupnom iznosu 25.281,32 EUR.

7. Između stranaka je nesporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija, kao i da je predmetnu nesreću skrivio vozač koji je prilikom predmetnog štetnog događaja upravljao vozilom koje je bilo osigurano kod tuženika.

8. Tuženik osporava osnovu i visinu utužene štete, odnosno osporava postojanje razlike koju bi tuženik bio obvezan isplatiti tužitelju temeljem čl. 27. st. 2. ZOOP-a, te ističe prigovor zastare.

9. Sukladno čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23; dalje: ZOOP) društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, pri čemu

se stvarnom štetom smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, a razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Valja napomenuti da u konkretnom slučaju valja primijeniti ZOOP koji je na snazi u trenutku isplate mirovine, odnosno u trenutku nastanka štete tužitelju (sudska praksa - rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-66/2022-2 od 1. veljače 2022.).

10. Polazeći od gornjih utvrđenja, odnosno od činjenice da je osiguraniku tužitelja Josipu Kovaču isplaćivana invalidska mirovina zbog ozljede na radu, a što proizlazi iz rješenja od 16. prosinca 1988. (list 15-16 spisa), te imajući u vidu da je temeljem čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP obveza tuženika naknaditi razmjerni iznos mirovine oštećenika, a koji iznos predstavlja razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, to sud utvrđuje da ne postoji razlika koju bi temeljem čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP tuženik bio dužan isplatiti tužitelju, a s obzirom da je rješenjem od 16. prosinca 1988. osiguraniku tužitelja utvrđena upravo invalidska mirovina zbog ozljede na radu, a slijedom čega sukladno čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP razlika iznosi upravo 0,00 EUR.

11. Polazeći od gore iznesenih razloga, sud je tužbeni zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan.

12. Odluku o troškovima parničnog postupka sud temelji na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, a sukladno kojoj stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njezinu umješaču naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

13. Sud je potrebnim za vođenje parničnog postupka tuženiku priznao trošak zastupanja na ročištu održanom dana 27. listopada 2026. u iznosu od 500,00 eura po tbr. 9. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23; dalje: Tarifa), a koji iznos valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 125,00 eura, a što sveukupno predstavlja priznati trošak parničnog postupka u iznosu od 625,00 eura.

14. Sud tuženiku nije priznao trošak sudske pristojbe, a s obzirom da isti ne konkretizira sudsku pristojbu u odnosu na koju traži naknadu, pri čemu sud napominje da obveza podmirenja sudske pristojbe na odgovor na tužbu nastaje tek po pravomoćnom okončanju ovog postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u sporu.

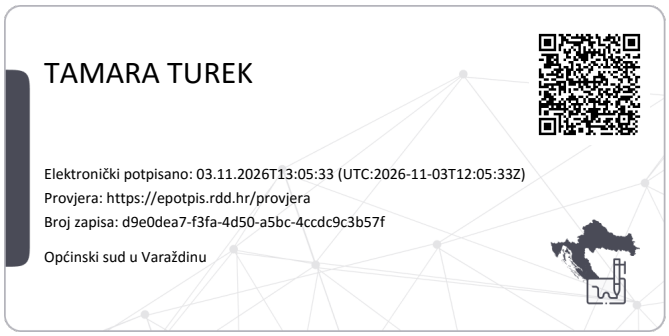
15. Odluka o zateznim kamatama na troškove parničnog postupka temelji se na čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.) sukladno kojem će sud ako plaćanje zatezne kamate na troškove postupka nije određeno već u ovršnoj ispravi, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrsi odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do naplate, slijedom čega je valjalo naložiti

tužitelju da tuženiku isplati zatezne kamate na troškove ovog parničnog postupka od dana donošenja ove presude do isplate.

16. Slijedom navedenog, a iz iznesenih razloga, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Varaždinu, 3. studenog 2026.

Sutkinja
Tamara Turek

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:
1/ Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3
2/ Tuženik, po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088f-943ec**

Kontrolni broj: **07ed6-a5f6a-d23d8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.